

Teresa Podemska-Abt

gdy otwierasz oczy nie wiesz

A
dziś Twoja kolej
czytaj doszukaj się dostrzeż każde *pomiędzy*
jeśli chcesz
wymarż tę kłótliwą ławkę. nad odrą
światy światów niemożliwych zbyt zwerbalizowanych
obojętnie. opasłych śnionych rzetelnych
bylebyś przełożył dla mnie
każdą myśl która trwa zbyt krótko gdy słowa prawdziwe znikają
bylebyś przełożył drobinę smaku pragnienia drżących ust na trans duszy
roztączzonej w blasku półcienia chwili
która przewraca zapisaną kartkę i spadnie na mnie
nim kolejny raz zostawi ślad szeptu
niedopowiedzenia
mnie-ciebie
w jutrze
wdech wydech
naturalna apoptoza krwi płynącej arteriami mojego-naszego
pożalsięboże
wdech wydech ciał
niezrealizowanych rękopisów
wdech wydech poetów
wycofanych
z życia i służby by inni wiedzieli więcej
wdech wydech *związanego*
wyrazu
wdech wydech muzyki i *cotyłkoprzyjdziedogłowy*
byleby na żywo mówić językami dorastania do własnej fakultatywności
nie wdawać się w sądy które zmieniają swoich w obcych
i zrozumieć zawarty w czerwieni słońca mrok

właściwie mógłbyś powiedzieć że nic mi do tego ile w tobie strumienia
nas-życia poza granicami czasu i tego o co się nie pyta
bo któż pyta o umieranie
ale ja myślę jak
jak rozwiązać *ciebie-mnie*
rozdzielić *nas* w samotnej kawie
w cieniu przesłań japońskiego klonu

w kolorze wina
 zbyt często zapominam że ulatują mi całe lata
 a rozpoetyzowane istnienie w ciągu cykli trwania
 to teraz jedynie Ty – *Dreams*
 któremu – którym trudno zaufać nawet kiedy wiesz
 że pytania o miłość śmierć i życie są wieczne
 i ponadczasowe jak pamięć słońca
 które wstaje i gaśnie bez oglądania się
 na nowe i stare albo innego i inną
 za naszym płotem

akt

po przyrumienionych od wiatru policzkach Julki spadają
 wiśniowe pocieszenia więc chce wejść do domu
 w którym pozostał choćby cień ich miłości
 tam-tu
 ona i on są już tylko w ciele dziecka władnego żyć bez
 odłamów
 mężczyzny i kobiety
 aktów gwałtu wiary w kolejne bóstwo światła
 języka zalewającego miasto kłutwą w obcym przebraniu wojny
 Julka płacze. czasami
 tuli dziecko które rodzi się. jak wszystkie biegnące wilki
 bez lęku pokolenia bólu migracji płynącej pod pokładami snu
 jedynej rzeczywistości jaka jest
 Julka widzi czas i cierpienie biorące się z trwogi wytańczonej przez śmierć
 na zbyt wrażliwej skórze
 śledzi krwawo zapisany byt otchłani niepewności wyczekiwania trwania
 gdy idzie brzydkimi ulicami city gdzie od stu pięćdziesięciu lat
 człowiek człowiekowi wilkiem
 z powodu rzekomej wielości kultur
 tonie
 w smutku kobiet których usta zatrzasnęły uderzenia pięści terroru
 Julka zauważa ból który ją przeszywa
 i z barwnych witryn snu zbiera szelest słów
 istoty
 prastarej wspólnoty
 w długie włosy kobiet uważnie wczesuje jedynie przeczucia
 wyrazów które jak krew matek-ojców infiltrują czas niezapisany
 gdy ludzie byli wyobraźnią i nie znali mroku stron żadnej krainy
 ani domów zbudowanych na kościach pierwszych mieszkańców
 aby wznosić nowy świat
 i wyśpiewać ciszę Wielkiej Niedźwiedzicy i Krzyża Południa
 Julka zbiera najmniejszy nawet pomruk i poszept pamięci
 tuli dziecko które oddycha intuicją

karmi je ziarnem
myśli słów i wersem
napisanym już
być może także
dla albo do
ciebie

czytasz słowo które umiera na kartce

zanim otuli je twoja mowa a nawet myśl
zapomniało język drzew
nie słyszy już bicia mego serca. co najwyżej
szum skalcyfikowanych zastawek
rozlało się w potoku złudnej i usługowej retoryki
jak wybroczyny
albo maniera co lubi wikłać się w nadęte wyrażenia
obrażając
nie tylko człowieka
dziś
jak dzika starucha zbierająca kości w popiele
porozumiewa się jeszcze (z) tym czy owym
niezdarnie
oddając swoje żywe domniemaniem za ledwie istnienie
które godzi pamięć z bólem
i na nowo wskrzesza szkarłatem
rysy naskalne

ja wędrowiec
pewnie zbyt romantyczny
i niemodny. a ciągle jednak
skazany na ślepotę przez miliony które za słowo brałem
jak niegdyś inni co już nie raz to robili
skreślałam znaczenia które uzurpując imię i świadectwo rozsądzą ufnosć
odbieram konfesje kolokacje stereotypy banały wyrazom
i przywracam. choćby przeklęte były
dowody natury
aby jak świat światem
krzykiem dziecka z umarłych wstały
i zawsze były
jak budząca mnie o świcie kookaburra
i opowieści
mojej babci

jak myślisz

czy mogę opowiadać dzieciom baśnie uwikłane w moją rzeczywistość
 albo o tym o czym chcę zapomnieć gdy bez celu spaceruję tam gdzie iluminacje *christmas*
 zdają się czynić otoczenie bezpiecznym choć stale tu piszą o przywilejach policji sukcesach
welfare
 prawach uzależnionych podkreślając
 że na Randle Street umierają od wbitego w zebra noża staruszki
 jak myślisz
 czy będą się przejmować *innym* gdy w głowie roją swoje opowieści
 i rodzą się pytania
 nieodmiennie
 te same

dlaczego jest my Polak

ja jesteśmy wielki. środek. duch czasu
 cichy kąt u mamy. zaścianek raju. w świecie
 my Polak. wielki mały naród. bałwochwalca na który bóg zesłał
 niewolę. jaki znak twój
 orzeł biały. jam jest. *przebranych, często matka własna nie pozna*
ja ego. czterdzieści i cztery. curie. nobel polski Sienkiewicz
 Szyborska. Tokarczuk my jest europejski. *jezusieńkunasz*
 wielce rzeczywisty. dźwięczy pamięć słowa. pamiętnik paska
 artysty. kamienie. jak czarty. gdy się bić trzeba. papież. polski
 ogólnoludzkie-polskie nasze. chopin-my-on-ja-też *mazurka*
 koziosko. solidaryty. fakty. poczytaj mi mamó bajki. polskie. *nie będzie*
u mnie rządził król. zastaw się a postaw. szablą. ciągle
przed narodem niosą oświaty kaganiec. my jestem narodowa
 polska. z kokardą do wolności
 my jestem workiem wiecznie spadającej nie w tym miejscu manny
 boskie klepisko, amerykańskie pastwisko. dniami i nocami
 ja mamy za mało mamony aby politycy liczyli się z jestem nami sobie
 pan. polski trójkolorowy
 waleczny my. w głównej roli doli i niedoli. zmiłuj się zmiłuj. chwała chwała. polska. *z pokorą*
teraz padam na kolana
 przed zachodem
 w promieniach dumy na polach rzezi. w słońcu
 i w złocie babiego lata. *najlepsze witaminy to polskie dziewczyny*
 ich-moja-twoja parada my-krzyk *ojczyzny całej*
będzie krzykiem. od ty do ja. przez nich do nich
 jesteśmy-ja wielka
 emigracja
 krzykliwa sprawa. przegrani wygrani my-ty-ja. polski onizm
 w księżycowym świetle. mitomanii. wstyd. Polsce oni-my. przynosimy. stale
 umorusani. węglem. chleba naszego

panie, niech mu tobie wam nam się wiedzie, na zdrowie
przepijamy Polsce domek cały, jak Polak Polakami
wolność Tomku w swoim domku, złe, nie
dobre my-ja-chłopisko, Polak, z pogańskiej tradycji, wychrzczeni
super ego, nie przynoś mi kwiatów dziewczyno
jeszcze Polska nie zginęła i o mój rozmarynie
my jest ramię w boju i udręce ludzkiego padołu
ja skrępowane ramionami *nieszczęścia całunem*, *Nic nie mam
prócz łez, wspomnień — i może nadziei* my z ja, w trudzie
wszyscy, jaki pan taki kram
matko sakramencka, niech się dzieje wola, wieszcz
każdy ma prawo, bard
na rękach krew, podziały, oddziały, białe plamy
ranyboskie znoju rojenia, pomyślności, my ja rodzina, jest bojowi
polacy polak polaczki, bratanki, na kolanach, stale, ja jesteśmy wielcy
romantycy, od morza do morza, koloniališci
bez ziemi, ja zbieramy pogubione nuty w partyzanckim lesie, święte
słowa którymi my zasypiam, polacy z lecha ja cienie pradziada, polska
płynie, spokrewniony z ziemią
wisła odra, bzura, święta, z prądem
ojców-nasze-moje żyły sobie wypruwam
nic to
pióro małe
na papierze *wyraży zostawi wnuczętom*
ty-ja, i my i oni i ja jesteśmy milion
zbawiony krwią owcy łzami roli matek
my jestem
cierń z uchodźstwa ja każdego i źdźbła wiersza wznoszącego się ponad
ja my ja i my w ja i matka nasza-moja boska
jesteśmy potomek i przodek, słów, jedynie, wrzawa nienaruszalnie
zawsze
na zawsze
istota ziemska, *pożalsiębożechrześcijańska*, w polskiej trawie
bosa my-ja, na łonie kochanej rodziny, na taką nas skazali, *niechbędzie pochwalony*, matka
ziemia my-naród jesteśmy polak z polaków *kiedy
się dni wypełniły do nieba czwórkami szli i
dziesiątkami tysięcy za granicę, hej
idem w las*
piórko mi się migoce! hej
ja jesteśmy super-ego *ada-mit-o!*
pot wielki z człowieka się leje
!!!
my-ja *trudno uprawiać cnoty*
ty-wy-ona-ono soczyste frazesy naszej drogi do początku i końca
i cud nad i *bógzwaminawieków* matki polki i stworzenia wszelkiego
ziemi obiecanej jestem ja-my Polak legiony
we włoszech australii kanadzie brazylii argentyne

i na granicach polski. czysty. jak powietrze woda ogień ziemia
w każdym przypadku. *upadku*
bunga
niemyte dusze. biały obłąd. plamy. kompleks polski
i *nie pomieniłbym się z nikim*
ja jest polacy. my polak. rdzenny. ty-ja-my. hej
wio hej wio
hej ta wiśta
wio